

Să vă găsimu înfloriți:
 Ca merii
 Ca perii
 În mișloculu verei.
 De uratu, amu mai ura

Dar' ne-i că vomu însera
 Pe la curtea Dumnevoastră
 De parte de casa noastră.
 Mânați, méi,—hăi, hăi!

38. Viea. Viea se plânteză tómnă séu primă-véra, din vițe tinere, numite cărlige. Gropile, în care se punu cărligele, trebuie făcute de cinci séu șase palme departe una de alta, ca să nu fie butucii deși, și ca să pótă strebate mai cu ușurință aerulu, lumina și căldura, fără de care, viea nu rodesce cu îmbelșugare și póma nu se cóce bine. Cărligele puse în pământu, în fie-care anu scotu vițe tinere. Aceste vițe, din ce în ce se îndesescu, formându-se butuculu; ér' în alu treile anu, face și puçină ródă. Soiurile de póma suntu: plăvæ, galbenă, varatică, francușă, mustósă, busuiócă, négră și córnă. Viea nu rodesce bine în pământulu lutosu, năsipos și umedu; ci din contra, ea cere pământu uscatu, călduros, vërosu și móle. Locurile cele mai bune pentru plântatulu viei suntu délurile, cu fația spre međă-đi séu apusu. Cu cătu îngrijirea și căutarea cultivatorulu va fi mai mare, cu atātu și folosulu ce-lu va produce viea, va fi mai multumitoriu. Pentru acestu finitu, cultivatorulu, trebuie să se țină de proverbul: „Caută-mé, și te voiu cauta și eu tómnă.“ În fie-care tómnă, după culesu, viea se curăță de vițele cele uscate și se răresce, lăsându-se numai vițele cele bune; după acésta, butucii se îngropă în pământu, ca să nu degere în timpulu ernei; ér' primă-véra, pe la finele lui Martiu séu pe la începutulu lui Apriliu, se desgrópă, se cotoresce și se légă pe haragi. Viea trebuie prășită de mai multe ori pe vëră, ca să n'o inădușe buruenele.

Uneltele, ce să întrebuițéză la cultura viei, suntu: hërlețulu, cu care se facu gropile, când se plânteză și se cotoresce; sépa, cu care se prășesce; pitonogulu, prin ajutorulu căruia se înfigu haragii; și cosorulu, cu care se curăță butucii.

39. Cănele și hoțulu.

Stăi! đisă cănele prin lătrarea sa unui hoțu, ce voia să între în grădină și să prade. Ce? nu mă veđi că eu suntu aci?—Țst.! nu face larmă căne prostu; primesce acestu presentu și lă-să-mé să intru.—Cum? cređi că vei puté prăda grădina stăpênului meu, cumpêrându-mé cu acelu bacșișu?... Napoi!... că te sfășiu!

Totu pățitulu, e și priceputu. Mai bine saracu și onestu, de cătu bogatu rușinatu. Cine este credinciosu, nu se vinde lesniciosu.